

Ocskóné Dókus Tünde

„És ha jövődöt tudok is mondani, és minden titkot és minden tudományt ismerek is; és ha egész hitem van is, úgyannyira, hogy hegyeket mozdíthatok ki helyükről, szeretet pedig nincsen én bennem, semmi vagyok.” (1 Kor 13,1 – 14,1)

Ocskóné Dókus Tünde egyetemi évei alatt egyik mottója egy Romain Rolland idézet volt: „Az akaratom az, aminek meg kell lennie, az meglesz”. (R.R. Az elvarázsolt lélek) Az életérzések az ember életének különböző szakaszaiban változnak, részben a gondolkodásunk, részben életkorunk változásával, ezért ma már a fentebb olvasható Szent Pál a korinthusiakhoz írott leveléből idézett részletet érzi fontosnak az életében.

Ocskóné Dókus Tünde angol-orosz-lengyel nyelv és irodalom szakon végzett az Eötvös Lóránd Tudományegyetemen. Elsősorban az irodalom érdekelte, verseket, meséket írt, és részt vett az egyetem műfordító versenyén is, ahol Dávidházi Péter után, ma már jól ismert műfordító, második helyezést ért el egy lengyel író, Edward Stachura novellájának fordításával. Angol szakdolgozatát Szabó Lőrinc műfordításaiból írta. Az egyetemi évek alatt rendszeresen tolmácsolt, elsősorban a Magyar Írószövetség számára és ennek kapcsán sokat utazott az országban, különböző városokat és fantasztikus embereket megismerve.

Ocskóné Dókus Tünde elsősorban tanítani és 'irodalmárkodni' szeretett volna, így a budapesti Madách Imre Gimnáziumban kezdett tanítani orosz és angol nyelvet. A tanítás mellett az a család szinte minden idejét lekötötte, így a fordítás akkoriban háttérbe került és csak az akkor népszerű Interpress Magazin számára fordított. Véleménye szerint a gimnáziumban eltöltött 10 év emberpróbáló időszak volt számára mind emberi, mind pedig szakmai szempontból. Ekkor tanulta meg, hogy csak akkor tud az ember a pályáján igazán sikeres lenni, ha van fantáziája, egyénisége, nyitott vagy azok felé, akiket tanít és képes elfogadni a másságot. Ocskóné Dókus Tünde számára a család és a szakmai fejlődés egyaránt fontos, és azt vallja, hogy bármennyire elfoglalt az ember, „ha szerencsés (és ehhez valóban szerencse is kell) összejön a kettő”.

A gimnáziumban eltöltött 10 év után két év külföldi munka következett, Líbiában, ahol a Magyar Nagykövetség kísérleti iskolájában tanított angol nyelvet kisiskolásoknak és a kint dolgozó magyaroknak, és tolmácsolt a követség számára is.

A külföldön eltöltött évek után a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Vezetőképző Intézetében a Felnőttoktatásban dolgozott. A Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemen, a mai Corvinus Egyetemen, közel húsz évet tanított szakmai angol nyelvet és szakfordítást. Egy EU szakfordítással elnyerve a Tempus pályázatot kérték fel dolgozzon ki egy akkreditációs programot posztgraduális fordító és tolmácsképzésre, amely az egyetem egyik legsikeresebb képzései közé került és több, mint 10 évig volt szakmai vezetője. Időközben a BKE Nemzetközi Kapcsolatok szakán megszerezte a PhD fokozatot, és ettől kezdve elsősorban szakmai tárgyakat oktatott magyar és külföldi egyetemeken. 20 évi Közgázon való tanítás és egy angol nyelvű kommunikáció szak kidolgozása után került a Pázmány Péter Katolikus Egyetemre, ahol felkérték a Fordító és Tolmács mesterképzés akkreditációjának kidolgozására. A sikeres akkreditáció után 2012-ben beindult a képzés, amelynek 2014-ig szakmai felelőse volt. Szabadidejét legszívesebben az unokáival és sportolással tölti; kompetitív jellem és ez idő alatt sem töpreng legalább az idő múlásán. ☺

A fordító és tolmácsképzéssel kapcsolatos kérdésekre Ocskóné Dókus Tünde a Corvinus Egyetem folyó képzés példáját említette meg, ahol a posztgraduális képzésen gyakorlatra épülő oktatás zajlik, míg a mesterképzésen több elméleti tantárgy is része a szakképzésnek. Véleménye szerint a kreatív, gyakorlatiasabb, interaktív, partnerségen alapuló oktatás lenne a legmegfelelőbb. Ami a külföldi és magyar hallgatók közötti különbségek tekintetében, Ocskóné Dókus Tünde szerint „a magyar hallgató, mint ahogy a neve is mutatja, inkább hallgatja az előadásokat, mintsem aktív résztvevője legyen”. Fordító és tolmács pályán tevékenykedő tanárként, úgy gondolja, hogy nem csak a szakmában dolgozóknak, hanem minden jó tanárnak elengedhetetlen, hogy szakmai és emberi tartással rendelkezzen. A jó fordító, illetve tolmács tulajdonságai közé sorolja a kíváncsiságot, az igényességet és elsősorban a szakma szeretetét. „És nagyon fontos, hogy, amit csinálsz azt örömmel és lelkesedéssel tedd, bármi is legyen az. A fordítás tolmácsolásban talán három dolgot tartanék fontosnak vagyis inkább négyet: nyelvtudás, háttértudás, az anyanyelv ismerete, és emberi kvalitások.”

Ocskóné Dókus Tünde tanácsa a pályakezdő fordítók és tolmácsok számára rövid de velős: „Mindig készülj fel maximálisan arra, amit elvállalsz. Légy igényes. És, ha mégsem teljes a siker, akkor nem a te hibád, hiszen megtetted a tőled telhetőt”.

Készítette: Nagy Krisztina